

[Rilshøj]

Vi mener også, det er beklageligt, når det gælder tariffene, der er et andet meget vigtigt instrument i den overvejende markedsøkonomi, som vi har i Danmark. Det siges kun, at der nedsættes et nyt udvalg. Det vil sige, at på så vigtigt et område som tariffene, der i høj grad skal være styrende for energiforbruget både på varmesiden og på elsidens, er der heller ikke noget konkret, og derfor sættes selvfølgelig spørgsmålstegn ved de overordnede målsætninger.

De kan lyde udmærket, men man er ikke på to så vigtige områder som energiafgiftsrefusion og tariffen nået frem til nogen konklusion. Det er svært at vurdere målene, når midlerne ikke er klart defineret.

Vi har lagt mærke til, at der i de bilag, vi har fået, er nogle forskellige regneeksempler. Flere af dem lyder udmærket, og et af regneeksemplerne på side 233 i den særlige rapport om energifgifterne lægger op til nogle forskydninger i priserne, som går i den rigtige retning, fordi kraftvarme baseret på naturgas får en prismæssig fordel. Men det er kun regneeksempler, der er ikke taget beslutninger.

Jeg håber også, at energiministeren vil oplyse, hvornår disse beslutninger bliver taget, og hvornår de bliver omsat til administrative bekendtgørelser eller til lovsform, for ellers er det svært at vurdere målsætningerne på et så vigtigt område, når man simpelt hen ikke har de midler defineret, som skal anvendes.

Der er også i rapporten lagt op til, at energifgifterne skal være provenuneutrale. Det har vi ikke i SF opfattelse af at de skal være.

Vi mener godt, at man kan få et ekstra prove nu ind på energifgifterne, hvis de indrettes miljømæssigt på den rigtige måde. De ekstra afgifter kan naturligt bruges til at fremme en bestemt slutanvendelse af energien. De kan også passende udnyttes til fremme af vedvarende energi og til fremme af tilslutning til kollektiv varmforsyning. Vi mener ikke, at energifgifterne rent statsfinansiel skal være neutrale.

Vi er faktisk også tilhængere af den tanke, som hr. Lennart Larson fra Fjernvarmeforeningen har fremsat om en miljøafgift på erhvervs virksomheder og husstande, som er beliggende i kollektive varmforsyningsområder, og som ikke tilslutter sig nettet. Det er det, man har kaldt en passageafgift, og det kan faktisk være et udmærket instrument til at opnå de sam-

fundsmæssige fordele, som vi skulle opnå ved en kollektiv varmforsyning.

SF kan ikke tilslutte sig den hetz, der den sidste tid har været mod vindmølleudbygningen og mod de havbaserede møller. Det er klart, at der skal opfyldes nogle naturfredningsbestemmelser og nogle støjbestemmelser, men det kan ikke være sådan, at parcelhusejere i et område med udsigt til vindmøller – udsigt til forureningsfri energi – skal have vetoret. Tænk, hvis de havde udsigt til et atomkraftværk eller til et kulfyret kraftværk. Vi kender alle de gode formuleringer om, at man godt vil have et eller andet, bare det ikke står ude i ens egen have.

Tænk, hvis man ligefrem skal have vetoret, fordi man har udsigt til forureningsfri, vedvarende energi. Det kan vi ikke tilslutte os. Hvis energiministeren vil afvise de proteststorme, der har været i Århus, er vi tilfreds med det, og så har han et parlamentarisk flertal for at afvise denne proteststorm.

Vi er i SF meget optaget af det internationale samarbejde, som er under optræk på energiområdet, og især hæfter vi os ved de initiativer, ministeren har taget over for de østeuropæiske lande; dem kan vi varmt anbefale.

Med den åbning, der er i Europa, er der en chance for, at Brundtlandhandlingsplanen kan få en international dimension, som vi ikke har kendt tidligere, og her bør Danmark være offensiv både af miljømæssige grunde og ud fra de store muligheder, det åbner for ekstra arbejdspladser i Danmark.

Vi er villige til at forhandle om denne handlingsplan. Som nævnt i indledningen synes vi, den peger i den rigtige retning. Vi beklager, at der ikke er en tydelig afklaring med hensyn til erhvervslivets energifgiftsfritagelse og til tarifområdet, men vi vil meget gerne indgå i forhandlinger herom, og vores synspunkt er naturligvis, at energifgifterne bør tage udgangspunkt i forureningsgraden af de udslip af skadelige stoffer, som de forskellige brændsler afgiver til atmosfæren, og kunne man få en kraftig drejning af energifgifterne i den rigtige retning, ville vi ikke have betænkeligheder.

Jeg kunne forstå på hr. Poul Nielson, at Socialdemokratiet hellere vil regulere det igennem kvoter. Vi mener som markedsøkonomer, at en kombination af kvoter og økonomiske stimulanter er bedre til at få folk over i den rigtige adfærd, så vi forhandler meget gerne om om-